

Ricardo Alcántara

Aos 17 anos de idade viaxou a São Paulo a estudar psicoloxía porque na universidade na que estudava pechava. Pero ademais de ser psicólogo, gustáballe escribir.

Antes de traballar como escritor traballou de artesán, cociñeiro, e nunha gardería. Ao principio, tivo conflitos coas editoriais porque non aceptaban os seus libros, ata que a editorial La Galera aceptou publicarlle un.

En 1979 gañou o premio Serra d'Or. A consagración definitiva chegoulle co Premio Lazarillo, no ano 1987, con "Un cuento grande como una casa". No ano 1990 obtivo tamén o premio Apel·les Mestres con "Carne y uña". A novela ¿Quién quiere a los viejos? ten sido seleccionada para a exposición The White Ravens 1997, que organiza anualmente a Biblioteca Internacional de Munich.

Día 24 de febreiro. Aula de Vídeo

Visitáronnos os Bombeiros

O 16 de marzo visitáron os Bombeiros aos nenos e nenas de 4 anos.

Son+d2 son un trío acústico no que unha guitarra, dúas voces a percusión (pandeireta, tamboril, tumbadoras, bongós, caixón, pandeiro, bendhir) mistúranse de xeito tradicional e experimental.

Esta actividade pretende achegar aos nenos e ás nenas ao mundo da música e a creatividade, amosándolle os diferentes instrumentos e ritmos do mundo.

Asiste o alumnado de 6º. 25 de febreiro. Auditorio de Galicia

Valentino Rufini e Âkil Pillabán de viaxe a Milán (e van sen un can)

TALIA TEATRO. Dentro da Campaña de Teatro para escolares organizado polo Concello de Santiago, a Compañía Talia Teatro propónnوس unha farsa que respira da Comedia D'A arte, ambientada no século XVIII e que conta a historia de dúas personaxes ben diferentes, Valentino Rufini, un poeta, e Âkil Pillabán, un magrebí que traballa no mundo da construcción...

A obra "Valentino Rufini e Âkil Pillabán" gustounos moito.

É unha obra moi divertida.

Fomos os tres terceiros ao Teatro Principal.

Imosvos contar un pouco da obra:

Valentino Rufini e Âkil Pillabán están nunha casa en ruínas as afors de Venecia.

Naqueles casas en ruínas esperaban a que chegara unha coruaxe que iba cara a Milán.

Rímonos a gargalladas!